

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

31. Dies Maji. Latet ultimus dies, ut observentur omnes dies.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

persequi, mihi fixum esse inexplicabili te amoris nexu complecti: si tibi deliberatum est me damnare, mihi quoque deliberatum esse, millies ante mortem oppetere, quàm semel post hac te offendere. Unum à te peto, & hoc requiro, videlicet, quocumque in loco me esse jusseris, sive in cælo, sive in terra, sive in ultimis infernorum finibus, ut te amem, honorem, laudem, cui uni debetur omnis laus, honor, amor. Cum hoc proposito, ne denuò pecces, time; nam ubi non est Dei timor, ibi est animi livor.

Debet adesse timor, maculet ne pectora livor.

31. DIES MAJI.

Latet ultimus dies, ut observentur omnes dies. *S. Augustin. l. Hom. 50.*

Tempus bene impendendum. **I.** Pervenimus ad hujus mensis omega, sive ultimum diem. Sic tacitis mensibus paulatim fenescimus, & ad vitæ metam, non eundo accedimus, sed properando currimus. Sic transeunt dies salutis, donec eluceat ultimus dies, qui fortè erit unus è diebus futuri mensis. Qui ne forsan te improvisò occupet imparatum, hæc pauca cum otio, urinam cum animæ emolumento, expendite. Tanta hîc futurorum in domo æternitatis est hominum ignorantia, ut docuerit D. Petrus S. Clementem, (a) *Mundum hunc esse domum fumo plenam*, quo prorsus arcentur oculi ab iis, quæ intus, & fo-

(a) *Clem. Rom. in Epist.*

& foris geruntur; unde homines omnes tanta capti sunt presentium, juxta ac futurorum ignorantia, ut caduca æternis, ac humilitatem, imò nihilum rerum inanium, æternitati rerum perennium exitabili sententiâ præferant. Sic ut censeant exilium hospitiâ, carcerem regnum; humanæ prudentiæ caliginem, lucem, ac splendorem; peregrinantium stationes locum quietis: denique malum bonum, & bonum malum pronuntient. Quæramus utili curiositate, quod olim Hebræi in deserto, de Manna, quod dum legerent, tunderent, coquerent, ederent, interrogabant tamen: *Quid est hoc?* Sic nos inquiremus de hisce opibus, quibus accumulandis noctes, diesque studemus: de dignitatibus, ob quas tot pericula adimus; de honorum inaniis, quorum ambitu rumpimur; de voluptatibus, quibus heu! salutem utriusque hominis immolamus; de bonis denique his, ob quæ tot facimus, & patimur mala; quid tandem ea? cur tantilla, nobis sint tanti? quid in se contineant tot desideriiis, suspiriis, lachrymis, vigiliis, studiis ægnum?

II. Aperi oculos, ut videas immensum illud, quod inter-jacet cælestia inter, & terrena, caduca & æterna, humana, & divina discrimen. Si enim noveris in usura labilium, æterna spectare, tum demum temporariis ex rebus sempiterna lucra; immensa ex levibus, ex morientibus, & fluxis immortalia referes. Mittamus colorem, eluamus fucum, detrahamus larvam, seponamus stulta stultissimorum judicia: subeamus intrò in rerum recessus; & certius, reperiemus sola ea, quæ sunt supra Solem, æterna esse, ac immortalia, alia omnia infra limam, in

Majus
star lun
quam e
sumus,
lorum,
tura, q
nitatem
quo fel
mus, P
peritur
pina N
quantu
coram
garet.
puncto
menlus
thus, si
mediu
vus, nu
nunqu
tineri.
III.
m, nec
fluit, æ
mentis
bus, a
excruci
tamim
est ex f
capit.
dinem
fensus

(a)

star lunæ esse instabilia, brevia, cyanida, nec plusquam ephemera. Discutiamus hanc nubem, si possumus, & reducto velo, discrimen bonorum, & malorum, expendamus, nostrasque cogitationes ad futura, quæ expectamus, hoc est, ad vastissimam æternitatem præmittamus: ut secururi mensis tempus, quo festinamus ad domum æternitatis, consideremus. Ponamus nobis ob oculos sempiterna illa, quæ perituris, & vilibus permutamus, veluti olim Agrippina Neroni filio, tantundem aurum in abaco posuit, quantum dono uno temerè perfuderat, ut inspecta coram insolentia muneris, juvenem prodigum castigaret. Animadvertamus, quid sit æternitas, quam puncto temporis decoquimus, est absque fundo immensus oceanus, sine luce abyssus, sine exitu labyrinthus, sine futuro, & præterito status, circulus, cujus medium ubique, ambitus nusquam est: semper novus, nunquam vertens annus: denique illud, quod nunquam potest comprehendi, quod semper debet timeri.

III. Ex mente Gregorii Nazianzeni, (a) *Æternitas, nec tempus, nec pars temporis est.* Nam tempus effluit, Æternitas mole suâ stat, & quibus primùm tormentis damnata mens inferos subiit, iis æquè vivacibus, ac novis post annorum centies centena millia excrucienda est. Contrà, eâdem serie temporum tam immensâ, beatæ in cælis animæ nihil decessurum est ex felicibus gaudiis, quibus illic principio frui capit. Trahit enim secum præcedens tempus assuetudinem, qua uti dolorum, ita & bonorum decrescit sensus: æternitas verò semper una, semper ejusdem quasi

(a) Orat. 38. de Christ. Nativ.

quasi novi, & integri sensus. Habet nonnullum dolor ex varietate solatium, videtur pœnas, illarum mutatio lenire, aliquod ægrotus, aliquod equuleo detentus, in altero latere levamen invenit : temper idem est, sibi que similis æternus dolor, & quam partem sui supplicii incubuerit damnatus semel, in eam jacebit semper. Hæc ergò æqualitas suppliciorum, eâdem semper mole, & atrocitate miseris presentium, quàm intoleranda futura est ? Crescunt suis progressibus omnia ; suis ad summum cùm venerint decessionibus minuuntur, dies nempe, mare, flumina, tempestates : sunt extra hanc legem damnatorum pœnæ : & quinque ab hinc annorum millibus fratricidam Cain nihilo minus lacerant, quam cùm recens in illas missus est. Cave ergò eò descendas, quia

Acrius est felle heu! pœnam sentire gehenna.

